

Δεκαπέντε τυφλοί καλλιτέχνες, με διευθυντή τὸν κ. Θεμ. Μόρον (πολ. διδάσκοι ὅπο τὸ 1932 βιολ. ἀπὸ Οἴκο Τυφλῶν Καλλιθέας) συγκρότησε τὸ 1935 μιὰ μικρὴ ὄρχηστρα. Ἡ πρώτη δυσκολία ποὺ ἀναφάνηκε ήταν ἡ συνενόηση μεταξὺ διευθυντοῦ καὶ ὄρχηστρος. Στὴν ὄρχηστρη διαστήσθηκε μετροδότης μεγαλόφωνα καὶ ἔδινε καὶ τὰ παραγγελμάτα (σιγά, δευταῖ, πανίστιμο κλπ.) πάλι φωνάζοντας. Κατάφερε ἐτσι Ιακωνοποιητικὸν ἀποτέλεσματα δοσον ἀφορᾶ τὴν ἀπόδοση τῶν μουσικῶν, ἀλλὰ τὸ ὄκουμα τὸν φωναχτὸν παραγγελμάτων ἦταν ντιαισθητικό. Σκεφθήκανε ωὐ μεταχειρισθὲν μικρόφωνο. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶχε καὶ τὰ μειονεκτήματά του: πρῶτον ὄκουγόταν πάλι ἡ φωνὴ τοῦ μαστίστου καὶ δεύτερο διοχέτευε στοὺς μουσικοὺς καὶ δῆλλους τυχαίους καὶ ἐνοχλητικοὺς ἥχους τῆς αἰθουσας, διπὼς π.χ. φίθυροι, βήχας κλπ. Τότε, τὸ 1942, ἐπινοήσανε νῦ μεταχειρισθὲν τὸ λαρυγγόφωνο. Γιὰ δουσὺς τυχὸν δὲν τὸ ἔφευρον, εἶναι μιὰ συσκευὴ ποὺ φοριέται σάν κόλλαρο καὶ ποὺ τὸ μικρόφων τῆς ἀράπτεται στὸν λάρυγγο. Ἔτοι ἀντὶ νῦ παίρνει τῇ φωνῇ ἀπὸ τὸ στόμα, τὴν παίρνει ἀπ' τὸν παλμὸν καὶ κραδασμὸν ποὺ κάνει ὁ λάρυγγας δταὶ μιλάμε καὶ λόγῳ τῆς ἀπόλυτης ἑταφῆς τοῦ δὲν παίρνει κανένα ἔνο ἥχο. Ἐπὶ πλέον δὲ μαστίστος ποὺ τὸ φορεῖ δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ φωνάζει, παρὰ ἀπλῶς νὰ τὸ λέει ὑπόκωφα. Τὸ λαρυγγόφωνο τὸ μεταχειρίζονται καὶ στὰ ἀερόπλανα γιὰ νὰ συνεννοῦνται μὲ τὸ ἀεροδρόμιο (γιατὶ ὁ θόρυβος τοῦ μοτέρ θὰ ἐμπόδιζε τοὺς δέκτες νὰ ἔχωρίζουν τῇ φωνῇ τοῦ στέρωτορον). Τὰ μελη̄ τῆς ὄρχηστρας φοροῦν ἀπὸ ἕνα μόνο δάσσουτικὸ στὸ ἔνα αστὶ, γιὰ νὰ δικούν μὲ τὸ ἄλλο τὸ δργανό τους. Ἐπὶ πλέον γιὰ νὰ δοθεῖ ἡ ἐντύπωση κανονικῆς ὄρχηστρας ὁ μαστίστος κάνει καὶ τὶς γνωστὲς κυνήσεις τῶν χεριῶν. Ἔτοι μὲ τὴ θέληση, τὴ δουλειά, τὸ λαρυγγόφωνο (δωρεά τοῦ κ. Λυκούρου) καὶ τὸ ἀπαράμιλλο αστὶ καὶ μουσικὸ ἔνοτικό τῶν ἔξαιρετικῶν αὐτῶν ἀνθρώπων κάτω ἀπὸ τὴ στοργικὴ κοθεδήηση τοῦ κ. Μόρου, δημιουργήσαν ἔνα συγρότημα πρώτης τάξεως πού ἔξετέλεσε περίφημο μὲ ζωὴ καὶ ὀκρίβεια διάφορα ἔργα κλασσικῆς καὶ ρωμαντικῆς μουσικῆς. Τὸ κοινὸ πού εἶχε μαστικούτα γεμίσει τὴν ὥραια στήθουσα τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινοπολίτων Καλλιθέας, ἀπεθέσεο τοῦ συμπαθεστάτους καλλιτέχνες, ποὺ ἡ χαρὰ εἶχε ζωγραφίστει στὰ πρόσωπά τους.